

МИХЕЙ

1

2

3

4

5

6

7

ГЛАВА 1

Господното слово, което дойде към моресетеца Михей в дните на Юдовите царе Иотам, Ахаз, Езекия, което чу във видение за Самария и Ерусалим:

² Слушайте, всички племена, И ти, земя, и всичко що има в тебе; И нека бъде Господ Иеова свидетел против вас, Господ из светия Си храм.

³ Защото, ето, Господ излиза от мястото Си, И като слезе ще стъпи на земните височини.

⁴ Планините ще се стопят под Него, И долините ще се разпукнат, Като възък пред огъня, И като води, които се изливат низ стръмнина.

⁵ Поради нечестията на Якова е всичко това, И поради греховете на Израилевия дом. Кое е нечестията на Якова? Не е ли Самария? И кои са високите Юдови места? Не е ли Ерусалим?

⁶ Затова, ще направя Самария като грамада камъни в нива, Място за садене лозе; Ще изсипя камъните ѝ в долината, И ще оголя основите ѝ.

⁷ Всичките ѝ ваяни идоли ще се изпотрошат, Всичките дадени ней в заплата ще се изгорят в огън, Да! всичките ѝ идоли ще погубя; Защото ги е събрала от заплата на блудство, И в заплата на блудство ще се върнат.

⁸ Затова ще ридая и плача, Ще ходя съблечен и гол; Ще вия като чакалите, И ще жалея като камилоптиците.

⁹ Защото раната ѝ е неизцелима, Тъй като дойде и до Юда, Стигна до портата на людето Ми, до Ерусалим.

¹⁰ Не възвестявайте това в Гет; никак не плачете; Във Вит-арфа {Т.е., Дом на прах.} се овалей в праха.

¹¹ Бягай, жителко на Сафир {Т.е., Хубост.} срамно заголена; Жителката на Саанан не е излязла; Риданието на Вит-езил ще оттегли от вас своето покровителство.

¹² Защото жителката на Марот {Т.е., Горест.} горчиво очига благото, Понеже зло слезе от Господа до ерусалимската порта.

¹³ Впрегни бързия кон в колесницата, ти жителко на Лахис, Която беше първа причина за грях на сионовата дъщеря; Защото в тебе се намериха Израилевите нечестия.

¹⁴ Затова, ще дадеш прощални подаръци на Моресет-гет; Домовете на Ахзив {Т.е., Лъжа.} ще излъжат Израилевите царе,

¹⁵ Още ще ти доведе едного, който ще те владее, о жителко на Мариса {Т.е.,

Наследство.}; Израилевата слава ще дойде и до Одолам.

¹⁶ Оплешивей, и острижи главата си За милите си чада; Разшири плешивостта си като лешояд, Защото отидоха от тебе в плен.

ГЛАВА 2

Горко на ония, които измислюват беззаконие И изхитруват зло на леглата си! Щом се съмне, те го извършват, Защото е в силата на ръката им.

² Пожелават ниви, и ги отнемат с насилие, - Къщи, и ги грабят; - Дори разграбват човека и къщата му, Човека и наследството му.

³ Затова, така казва Господ: Ето, против този род Аз измислювам зло, От което не ще можете да извадите вратовете си; Нито ще ходите горделиво, защото това време ще бъде зло.

⁴ В оня ден ще се състави поговорка против вас, И печално ще плачат, казвайки: Бидохме съвсем разграбени; Отчуждил е делът на хората ни; Как го отне от мене! На бунтовниците раздели нивите ни.

⁵ Затова, у тебе не ще има кой да измерва земята с въже чрез жребие В събранието Господно.

⁶ Вие, които пророкувате, не пророкувайте, казват те. Добре, те няма да пророкуват на такива; И техният извор никога няма да престане.

⁷ О ти, който се наричаш Якововия дом, Смалил ли се е Духът Господен? Такива ли са делата му? Думите Ми не правят ли добро на онзи, който постъпва справедливо?

⁸ Обаче, хората Ми отскоро се подигнаха като врагове; Смъквате мантията от облеклото На ония, които заминават безгрижно Като хора, които се отвращават от схватки.

⁹ Жените на хората Ми изтласкват от приятните им къщи; От чадата им отнемат за винаги славата Ми.

¹⁰ Станете та заминете, защото не е тука почивката ви, Поради нечистотата, която погубва, Да! страшно погубва.

¹¹ Ако някой вятърничав и измамлив човек лъже, Като казва: Ще ти пророкувам за вино и спиртно питие, Такъв става пророк на тия люде.

¹² Непременно ще те събере цял, Якове; Непременно ще прибере останалите от Израиля; Ще ги туря заедно като овце в кошара, Като стадо всред пасбището им; Голям шум ще направят поради множеството човечи.

¹³ Оня, който разбива, възлезе пред тях; Те разбиха и заминаха за портата, И излязоха през нея; Царят им замина пред тях, И Господ е на чело пред тях.

ГЛАВА 3

Ирекох: Слушайте сега, първенци Яковови, И началници на Израилевия дом: Не трябва ли вие да знаете правосъдието, -

² Вие, които мразите доброто и обичате злото, Които одирате кожата от хората. И месото от костите им, -

³ Които изяждат месото на хората Ми, И дерете кожата от тях, - Които трошите костите им, И ги насичате като за котел, И като месо за в гърнето?

⁴ Тогава ще извикат към Господа, но няма да ги послуша, Дори ще скрие лицето Си

от тях в онова време, Както и те се обходиха зле в делата си.

⁵ Така казва Господ За пророците, които заблуждават хората Ми, - Които, докато хапят със зъбите си, викат - Мир! Но, ако не тури някой нещо в устата им Обявяват война против него;

⁶ Затова ще ви бъде нощ, та да нямате видение, И ще ви бъде тъмно, та да не прокобявате, Слънцето ще залезе за пророците, И денят ще се смрачи над тях.

⁷ Тогава гледачите ще се засрамят, И чародеите ще се смутят; Да! те всички ще се покрият до горната си устна, Защото няма отговор от Бога.

⁸ Но аз наистина съм пълен със сила, Със съдба, и с мощ чрез Духа Господен, За да изявя на Якова престъплението му, И на Израиля греха му.

⁹ Слушайте прочее това, първенци на Якововия дом, И началници на Израилевия дом, Които се гнусите от правосъдие, И извращате всяка правота, -

¹⁰ Които градите Сион с кръв, И Ерусалим с беззаконие, -

¹¹ На които първенците съдят за подкупи, Свещениците му учат за заплата, И пророците му чародействуват за пари, И пак се облягат на Господа, и казват: Не е ли Господ всред нас? Никакво зло няма да ни сполети;

¹² Затова поради вас Сион ще се изоре като нива, Ерусалим ще стане грамади развалини, И хълмът на дома Господен като високи места на лес.

ГЛАВА 4

А в послешните дни Хълмът на дома Господен Ще се утвърди по-високо от всичките хълмове, И ще се издигне над бърдата, И племена ще се стекат на него.

² И много народи ще отидат и ще рекат: Дойдете да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в пътеките Му; Защото от Сион ще излезе поука, И словото Господно от Ерусалим.

³ Бог ще съди между много племена, И ще решава между силни народи до далечни страни; И те ще изковат ножовете си на палешници, И копията си на сърпове; Народ против народ няма да дигне нож, Нито ще се учат вече на война.

⁴ Но ще седят всеки под лозата си и под смоковницата си, Без да има кой да ги плаши; Понеже устата на Господа на Силите изговориха това.

⁵ Защото всичките племена ходят всеки в името на своя Бог; А ние ще ходим в името на Господа нашия Бог до вечни векове.

⁶ В оня ден, казва Господ, Ще събере куцата, И ще прибере изтласканата и оная, която съм наскърбил;

⁷ Ще направя куцата да оцелее, И отхвърлената надалеч да стане силен народ; И Господ ще царува над тях в хълма Сион От сега и до века.

⁸ И ти, крепост на стадото, Укрепление на сионовата дъщеря, В тебе ще се върне предишната власт, Да! ще дойде царството на ерусалимската дъщеря.

⁹ А защо викаш със силен глас? Няма ли цар в тебе? Загинал ли е съветникът ти, Та са те обзели болки като на раждаща жена?

¹⁰ Страдай и мъчи се, дъщерьо сионова, Като раждаща жена; Защото сега ще излезеш из града, И ще живееш по поле, И ще отидеш до Вавилон: Там ще бъдеш избавена, Там ще те изкупи Господ от ръката на неприятелите ти.

¹¹ А сега са се събрали против тебе много народи, Които казват: Нека се омърси, И нека види око ни желанието си върху Сиона.

¹² Но тия не познават мислите на Господа, Нито разбират неговото намерение, Че ги е събрал като снопове на гумно.

¹³ Стани та вършей, сионова дъщерьо, Защото ще направя рога ти железен, И копитата ти ще направя медни, Та ще смажеш много племена, Чиито печалби ще обречеш на Иеова, И имота им на Господа на целия свят.

ГЛАВА 5

Събери се в полкове, ти господарко {Еврейски: Дъщерьо.} на полкове; Обсада се държи против нас; С тояга ще поразят съдията на Израиля в челюстта.

² А ти, Витлеем Ефратов, Макар и да си малък за да бъдеш между Юдовите родове, От тебе ще излезе за Мене Един, Който ще бъде владетел в Израиля, Чийто произход е от начало, от вечността.

³ Затова ще ги остави До времето, когато раждащата ще роди; Тогава останалите от братята му Ще се върнат с израилтяните.

⁴ И той ще стои и ще пасе стадото си чрез силата Господна, Чрез великото име на Господа своя Бог; И те ще се настанят; Защото сега той ще бъде велик до краищата на земята.

⁵ И той ще бъде нашият мир. Когато дойде Асириеца в земята ни, И когато стъпи в палатите ни, Тогава ще подигнем против него седем пастири, И осем начални човека,

⁶ Които ще опустошат Асирийската земя с меч, И земята на Нимрода във входовете ѝ; И той ще ни избави от асириеца, Когато дойде в земята ни, И когато стъпи вътре в границата ни.

⁷ И останалите от Якова ще бъдат сред много племена Като роса от Господа, Като леки дъждове на тревата, Които не чакат човека, Нито се бавят за човешките чада.

⁸ И останалите от Якова ще бъдат между народите, Сред много племена, Като лъв между горските животни, Като млад лъв между стада овце, Който, като минава, тъпче и разкъсва, Без да има кой да избавя.

⁹ Ръката ти ще се издигне над противниците ти, И ще се изстребят всичките ти неприятели.

¹⁰ В оня ден, казва Господ, Ще изстребя конете ти отсред тебе, И ще погубя колесниците ти;

¹¹ Ще изстребя и градовете на твоята земя, И ще съборя всичките ти крепости;

¹² Ще изстребя чародеянията от ръката ти; И не ще имаш вече предвещатели;

¹³ Ще изстребя идолите ти И идолските ти стълбове отсред тебе, И не ще се кланяш вече на делото на ръцете си;

¹⁴ Ще изкореня ашерите ти отсред тебе, И ще съсия градовете ти;

¹⁵ И ще извърша въздаяние с гняв и с ярост Върху народите, които не Ме послушаха.

ГЛАВА 6

Слушайте сега що казва Господ. Стани, ми казва Той, съди се пред планините, И нека чуят хълмите гласа ти, като им кажеш:

² Планини, и вие, твърди основи на земята, Слушайте спора Господен; Защото

Господ има спор с хората си, И ще се съди с Израеля.

³ Хората Мои, що ви сторих? И с какво ви досадих? Заявявайте против Мене.

⁴ Защото Аз ви възведох из Египетската земя, Избавих ви от дома на робството, И пратих пред вас Моисея, Аарона, и Мариам.

⁵ Хората мои, спомнете си сега какво намеряваше моавският цар Валак, И какво му отговори Валаам Веоровият син; Спомнете си всичко станало между Ситим и Галгал, За да познаете справедливите дела Господни.

⁶ С какво да дойда пред Господа, И се поклоня пред Всевишния Бог? Да дойда ли пред Него с всеизгаряния, С едногодишни телци?

⁷ Ще благоволи ли Господ в хиляди овни, Или в десетки хиляди реки от масло? Да дам ли първородния си за престъплението си, Плода на утробата си за греха на душата си?

⁸ Той ти е показал, човече, що е доброто; И какво иска Господ от тебе Освен да вършиш праведното, да обичаш милост, И да ходиш смирено със своя Бог?

⁹ Гласът Господен вика към града, И мъдрият човек ще се бои от името Ти; Слушайте тоягата и Онзи, Който я е определил.

¹⁰ Намират ли се още съкровищата спечелени с нечестие В дома на нечестивия, И омразната недостатъчна мярка?

¹¹ Да оправдая ли града гдето има неверни везни И мешец с измамливи грамове?

¹² Защото богатшите му са пълни с насилие, Жителите му лъжат, И езикът им в устата им е измамлив.

¹³ Затова и Аз като те поразих с люта рана, Ще те запустя поради греховете ти.

¹⁴ Ще ядеш, но няма да се насищаш, И гладуването ти ще остане във вътрешностите ти; Ще прибереш стоките си, но няма да ги отнесеш, И каквото отнесеш ще го предам на меч.

¹⁵ Ти ще сееш, но няма да жънеш, Ще изстискаш маслини, Но няма да се мажеш с масло, Ще изстискаш и гроздовата беритба, Но няма да пиеш вино.

¹⁶ Защото се опазват повеленията на Амрия, И всичките дела на Ахаавовия дом, И ходите по техните мъдрувания; Затова ще те предам на погибел, И жителите ти на подсвиркване; И вие ще носите укора произнесен против хората Ми.

ГЛАВА 7

Горко ми! Защото съм като последно бране летни плодове, Като пабирък след гроздобер; Няма грозд за ядене, Нито първозрялата смоковница, която душата ми желае.

² Благочестивият се изгуби от страната, И няма ни един праведник между хората; Всичките причакват за кръв, Ловят всеки брата си с примка.

³ Двете им ръце се простират към злото за да го вършат прилежно; Първенецът явява желанието си, и съдията, срещу подарък, се съгласява, И големецът изказва нечестивата мисъл на душата си; Така те заедно тъкат работата.

⁴ Най-добрият между тях е като трън, Най-праведният е по-бодлив от трънен плет; Денят предсказан от пазачите ти, сиреч, наказанието ти, настана; Сега ще изпаднат в недоумение.

⁵ Не се доверявайте на другар, Не уповавайте на близък приятел, Пази вратата на устата си От лежащата в обятията ти;

- ⁶ Защото син презира баща, Дъщеря се повдига против майка си, Снаха против свекърва си, Неприятел на човека са домашните му.
- ⁷ Но аз ще погледна към Господа, Ще чакам Бога на спасението си; Бог мой ще ме послуша.
- ⁸ Не злорадствуй заради мене, неприятелко моя; Ако падна, ще стана; Ако седна в тъмнина, Господ ще ми бъде светлина.
- ⁹ Ще нося гнева на Господа, Защото Му съгреших, Догдето отсъди делото ми И извърши съдба за мене Като ме изведе на видело; Тогава ще видя правдата Му.
- ¹⁰ Тогава и неприятелката ми ще я види, И срам ще покрие оная, която ми каза: Где е Господ твоят Бог? Очите ми ще я видят; Сега тя ще бъде тъпкана като калта на улиците.
- ¹¹ Иде ден, когато ще се съградят стените ти! В същия ден ще се махне надалеч постановеното.
- ¹² В същия ден ще дойдат човеци до тебе от Асирия И от египетските градове, И от Египет до Ефрат, От море до море, и от планина до планина.
- ¹³ При все това, земята ще запустее По причина на жителите си, Поради плода на делата им.
- ¹⁴ Паси людетe Си с жезъла Си, Стадото, Твоето наследство, Коего живее уединено в леса всред Кармил; Нека пасат във Васан и в Галаад както в древните дни.
- ¹⁵ Ще му покажа чудесни неща Както в дните на излизането ти из Египетската земя.
- ¹⁶ Народите, като видят това, ще се посрамят За всичката си сила; Ще турят ръка на уста, Ушите им ще оглушеят.
- ¹⁷ Ще лижат пръстта като змии, Като земните гадини ще излизат треперещи из дупките си; Ще дохождат със страх при Господа нашия Бог, И ще се уплашат поради Тебе.
- ¹⁸ Кой е Бог като Тебе, Който прощава беззаконие, И не се взира в престъплението На останалите от наследството Си? Не държи гнева Си винаги, Защото Му е угодно да показва милост.
- ¹⁹ Изново Той ще се смили за нас, Ще стъпче беззаконията ни; И Ти ще хвърлиш всичките им грехове в морските дълбочини.
- ²⁰ Ще покажеш вяност към Якова, И милост към Авраама, Както си се клел на бащите ни от древните дни. {В изданието от 1940 г. ст.20 е част от ст.19 - печатна грешка.}

For other languages please go to www.wordproject.org